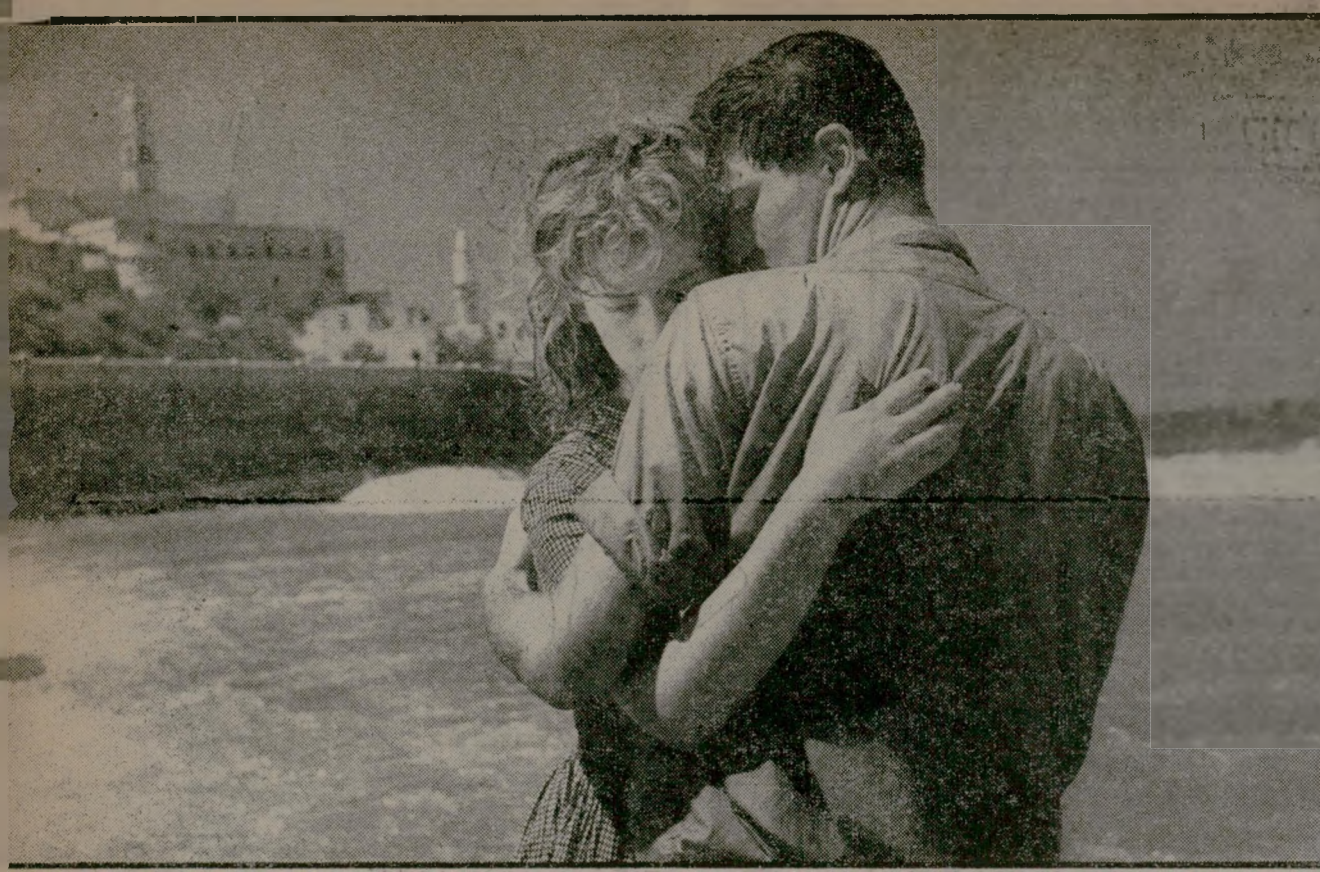

רבת-המכשולים

עם הבגדים, עם הנעליים, עם הכל, מטיילים במים. פתאום חוקפת אותך גיב נעורים. סתם ככה. כן? ואני זניפל עם כל הבגדים למים והיא אני מתין עליה כים והיא מה יהי רודף אחריה. שוב עליצות נעורים.

היום יש לי חפירות של תליקאסילה בגב. רזנית: לא ידעתי מה לעשות, או סרטות.

***
הוא היה פויה!

אריק: הנשיקה הזאת היתה הראשונה שלה — בקריירה האישית והפילמאית גם יחד. זאת היתה נשיקה מיוחדת ומהוקה מאוד. שחקנים שיש להם כבר רזיניה של מישהו אחרים שהם אוישים בסצינות של נשיקות. זה לא נכון. המצלמה עבדה, כולם הסתכלו ואנחנו התנשקנו.

צוריאנו: אבל השבש הלכה בזמן הו נשיקה.

רזנית: תפסיק עם הבדיחות הרומנטיות שלך.

צוריאנו: מה את חושבת, הפסתי הוד דמנות וצילמת.

אריק: סצינת האהבה הטובה היתה בי גליל. אנחנו יוצאים לשם מיקניק, הוא.

ישט שלה. הוד שלו עוברת על הורוע לכו ויון החוה כשאני מגיע למקום היא מסירה לי את הוד.

צוריאנו: הוא מתחיל לחפש... אריק: אני מושך את הוד ומנסה עוד פעם. כל פעם יש פחות התנגדות. ואו הו מצלמה עוברת לעצים המרשרשים.

רזנית: הדבר הכי יפה זה הקלאוזאפ של הוד. אני מחפשת אכן כבדה. ריפה לורוע לו. זה לא מוצא חן בעיני מה שהוא עישה ולא משנה אם זה נעים או לא.

אריק: המצלמה עוברת לעצים ומשם לשלט. אין מציל.

צוריאנו: ומה שקורה אחר כך — זכות ההחלטה לקהל.

אריק: צריך לעשות עוד סצינות כאלה.

רזנית: אני מקווה יגיעו קאסינו.

אריק: הוא היתה יוצאת מהכלל מבחינת שפתיים.

רזנית: הוא היה פויה!

צוריאנו: או לפה לא עזבת אריק?

רזנית: לא היה לי כוח. אני חלשה.

ישנתי הרבה. אני חושב שאני אהוב לעבוד במדיום הזה.

רזנית: זה מעניין. נחמד. עבודת הו צינת נחמדה מאוד.

צוריאנו: אם יעשו סרטים בארץ בי איתו סמפני אני חושב שתהיה לי הרבה עבודה. ביחד בדרך שלנו. פה אין ציניות.

הסרט הזה מיועד גם לקהל בחו"ל. צריכים לעשות קינורוציה לסרטים הא-שלקיים ו הצרפתיים.

רזנית: כמעט לא היתה לי אפשרות להתכונן לנפקד. ההורים בהתחלה לא הירשו לי להופיע בסרט. חששו שאעזוב את בית-הספר. כשיחקתי לא חשבתי על שים שחקנית. אבל השתנויות שאני מעריי זה זה שירלי מקלין וסופיה לורן. אם היתה לי להזדמנות אמשיך בסרטים. אבל גם בתיאטרון. כרגע אני חושבת על הקאמרי.

אריק: הסצינה הכי טובה שעשיתי, מבחינת הדרגשה שלי, צילמה ברו פילם. באתי מהחמאם בשתיים וחצי בלילה. הצל מים היו כל כך ממושטשים שסכחו להכניס פילם למצלמה.

ביצל המיסוד

צוריאנו: תספרי על התחטוים.

רזנית: זה לא בשביל עתון.

צוריאנו: עם הסצינה הזאת בים. הו תחתונים של רזנית התרטבו. הפסדני שעה כדי לחפש לה תחתונים יבשים.

רזנית: רצו. במיוחד לופי לחפש בי חנייות.

אריק: ואת המידה שלה קשה להשיג. (המשך בעמוד 116)

אדוני. לא! זה היה נחמד, אל תכתבו פויה.

***
התחתונים הרטובים

צוריאנו: לכולנו זה היה הנסיון הו ראשון בקולנוע בישי.

אריק: לי זה היה קשה. הייתי צריך להופיע גם בכרס וגם בחמאם. כמעט ולא

הנוצרה, לא יצאה מיפוי כמעט. אני ליקח אותה לטייל בלי כוונות. סתם לראות את הנוף. אני ליקח איתה בחסקה בכינרת.

רזנית: אני לימדתי איתו לחתור.

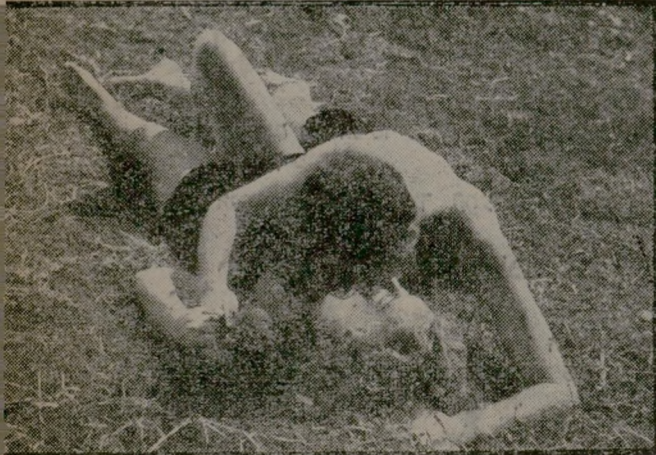
אריק: הצחקת את הנוצרה. אני מנחט את הסירה. אני עייף מההתירה. ומשתרע על החוף. הוא על ידי. הרם עולה לי לראש עוד פעם. אני מנישק אותה במכולול ישר לכיוון הפה. וזית הפה יצוחה חכשית לי

אני תופס אותה בידי ככה, להתחננון מבט קטן... זיק... יאחחחח... אני זילל אותה.

צוריאנו: בקושי הצלחנו להפריד בין גיהם. אמרתי להם. חזרה, חזרה! עוד מעט השמש תלך.

רזנית: רציתי להיפרד מאריק. אבל אין לי כוח. הוא חזק ולא יכולתי להגותם.

אריק: איזה סריסית היא עשתה לי. עד

רת, המהווה את שיא סרפנו של הבמאי שלמה צוריאנו (בתמונה בפניה הימנית למעלה)